

JAK JE BŮH DOBRÝ K IZRAELI

Kázání ze soboty 30.9.2017 – br. Michal Balcar

Text: Ž 73

Podporuj svého kazatele

Dnes bych rád začal příběhem. Je to židovské vyprávění o velmi chudém rabínovi, který měl mnoho dětí a ze svého platu je jen tak tak uživil. V jeho obci byl bohatý obchodník a toho se jednoho dne rabína zželelo. „Já mám dost a můžu udělat svými penězi dobrý skutek,“ přemýšlel. A rozhodl se, že každý měsíc dá rabínovi jeden zlatý. Když pak na konci roku dělal účetní uzávěrku, zjistil s úžasem, že za každý jeden zlatý se mu jeho zisk zdesetinásobil. Tento příběh není nijak návodný (mrk, mrk), pouze otevírá naše dnešní téma.

Co nám přinese, když budeme na Boží straně

Je výhodné být křesťanem? Vyplatí se to? Co z toho vlastně máme? Daří se nám lépe než ateistům? Ano, s oblibou vyprávěné zkušenosti nás přesvědčují o opaku, ale jsou opravdu tyhle zázraky realitou našeho každodenního života? Nepřipadá na jednoho uzdraveného křesťana s rakovinou 100 jiných, kteří prostě umírou? A pokud se nám to nevyplatí, proč vlastně věřit?

Jak je Bůh dobrý k Izraeli, k těm, kdo jsou čistého srdce! Avšak moje nohy málem odbočily, moje kroky téměř sešly z cesty, neboť jsem záviděl potřeštěncům, když jsem viděl svévolné, jak pokojně si žijí. Smrt je do okovů ještě nesevřela, jejich tělo kypí, nevědí, co je to lidské plahočení, nebývají postiženi jako jiní lidé. Jejich náhrdelníkem je zpučnost, násilnictví šatem, do něhož se halí. Jejich oko vystupuje z tuku, provaluje se smýšlení srdce. Vysmívají se a mluví zlomyslně, povýšenou řečí utiskují druhé. Do úst nebesa si berou, jazykem prosmýčí zemi. A lid se za nimi hrne lokat vodu plným douškem. Říkávají: „Což se to Bůh dozví? Cožpak to Nejvyšší pozná?“ Ano, to jsou svévolníci: bez starostí věčně kupí jmění. Tedy zbytečně jsem si uchoval ryzí srdce a dlaně omýval nevinností? Každý den se na mě sypou rány, každé ráno bývám trestán. Kdybych řekl: „Budu mluvit jako oni,“ věrolomně bych opustil pokolení tvých synů. Přemýšlel jsem, jak se v tom všem vyznat, nesnadné se mi to zdálo.

Svévolníci

Co se tedy v žalmu říká o tom, jak se daří těm, kdo se nezajímají o Boha, o mravní život? Těm, kdo se starají jen o svůj prospěch?

Verš 4 jasně říká, že jim nechybí zdraví.

Verš 12 jasně říká, že jim nechybí bohatství.

Verš 10 jasně říká, že jsou oblíbení a nechybí jim popularita.

A myslím, že když se rozhlédneme kolem sebe, tak mnohé takové lidi uvidíme. Dal bych příklad z poslední doby, který mi připadá nejkřiklavější, a to je Jiří Kajínek. Nechci polemizovat s tím, zda měl prezident dát milost nebo ne. Nakonec milost má být nespravedlivá, to je v její povaze. To, co mě děsí, je, jaká celebrita se z usvědčeného vraha stala. Kolik médií mu věnuje pozornost. Má zdraví, má peníze. Má popularitu.

Nejistota

Předěl ve textu přichází s veršem vyjadřujícím veliké pochybnosti: *Tedy zbytečně jsem si nevinností umýval ruce? Je to všechno k ničemu? Zbytečné? Marné?*

Vždyť jaký je proti tomu osud toho, který věří? *Každý den se na mě sypou rány, každé ráno bývám trestán* (v. 14). Logickým a nevyhnutelným důsledkem je nejistota:

Přemýšlel jsem, jak se v tom všem vyznat, nesnadné se mi to zdálo (v. 16)

Nový pohled

A pak se náhle perspektiva žalmisty zlomí. *Teprv když jsem vstoupil do svatyně Boží, pochopil jsem, jaký vezmu konec*. Proč vidí vše jinak, v okamžiku kdy vstoupí do svatyně? Byl oslněn náboženskou nádherou, sebejistotou obřadů? Byl najednou obklopen lidmi, kteří přemýšleli stejně jako on? Ne, ale vstoupil na místo Božího přebývání. Ocítl se v Boží blízkosti. Vše znovu potvrzuje ve verši 23 – *uchopils mě za pravici*.

Je tam tedy happy end, zkušenost do sobotní školy? Všechno dobře dopadlo? Ne takový, jaký bychom čekali v dobrém romantickém filmu. Vnější okolnosti života žalmisty se totiž vůbec nezměnily. *Ač mé tělo i mé srdce chřadne*. Žalmista věří, i když se mu to nevyplatí.

Jak se to týká nás?

Co my? Věřili bychom, kdyby se nám to nevyplatilo? Věřili bychom, kdyby nebylo nebe? Já za sebe odpovídám Ano, protože jsem se setkal s někým, kdo mě přesahuje s někým kdo dává životu smysl. Ne protože se vyplatí s ním být kamarád, ale protože ten někdo mě má rád. Tomu jsem uvěřil a proto bych věřil, i kdyby nebylo nebe. Proto věřím, i když to můj život dělá složitějším.

Teprv když jsem vstoupil do svatyně Boží, pochopil jsem, jaký vezmu konec. Věru, stavíš je na kluzké cesty, do zkázy je sražíš. Jaký úděs náhle vzbudí, hrůzou se obrátí vníveč, zajdou jako sen po procitnutí; Panovníku, pohrdneš jejich přeludem, až je probudíš. Když bylo mé srdce roztrpčené, když se jítřilo mé ledví, byl jsem tupec, nic jsem neznal, jak dobytče jsem před tebou býval. Já však chci být ustavičně s tebou, uchopils mě za pravici, povedeš mě podle svého rozhodnutí a pak do slávy mě přijmeš. Koho bych měl na nebesích? A na zemi v nikom kromě tebe nemám zalíbení. Ač mé tělo i mé srdce chřadne, Bůh bude navěky skála mého srdce a můj podíl. Hle, ti, kdo se tobě vzdálí, zhynou. Ty umlčíš každého, kdo poruší ti věrnost. Mně však v Boží blízkosti je dobře, v Panovníku Hospodínu mám své útočiště, proto vyprávím o všech tvých činech.